

XV JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT TOR VERGATA, ROMA, ANY JUBILAR DE 2000

"El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres" (Jn 1,14)

Benvolguts joves,

1. Fa quinze anys, en acabar l'Any Sant de la Redempció, us vaig lliurar una gran Creu de fusta i us vaig invitar a portar-la per tot el món, com a signe de l'amor del Senyor Jesús per la humanitat i com a anunci que només en Crist mort i ressuscitat hi ha salvació i redempció. Des de llavors, sostinguda per braços i cors generosos, està fent un llarg i ininterromput pelegrinatge a través dels continents, mostrant que la Creu camina amb els joves i que els joves caminen amb la Creu.

Entorn de la "Creu de l'Any Sant" han nascut i han crescut les jornades mundials de la joventut, significatius "punts d'aturada" en el vostre itinerari de joves cristians, invitació continua i urgent a fundar la vida sobre la roca que és Crist. Com no hem de beneir el Senyor pels molts fruits que ha suscitat en les persones i a tota l'Església a partir de les jornades mundials de la joventut, que en aquesta última part del segle han marcat el recorregut dels joves creients cap al nou mil·lenni?

Després d'haver travessat els continents, aquesta Creu ara torna a Roma portant amb ella l'oració i el compromís de milions de joves que l'han reconegut com a signe simple i sagrat de l'amor de Déu a la humanitat. Com sabeu, precisament Roma acollirà la Jornada Mundial de la Joventut de l'any 2000, en el cor del Gran Jubileu.

Estimats joves, us invito a emprendre amb alegria el pelegrinatge cap aquesta gran cita eclesial, que serà, justament, el "Jubileu dels Joves". Prepareu-vos per travessar la Porta Santa, sabent que passar per ella significa enfortir la pròpia fe en Crist per viure la vida nova que Ell ens ha donat (cf. *Incarnationis Mysterium*, 8).

2. Com a tema per a la vostra XV Jornada Mundial he elegit la frase lapidària amb la qual l'apòstol Joan expressa el profund misteri del Déu fet home: "El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres" (Jn 1,14).

El que caracteritza la fe cristiana, a diferència de totes les altres religions, és la certesa que l'home Jesús de Natzaret és el Fill de Déu, la Paraula feta carn, la segona persona de la Trinitat que ha vingut al món. Aquesta "és l'alegre convicció de l'Església des dels seus inicis quan canta "el gran misteri de la pietat": Ell ha estat manifestat en la carn" (*Catecisme de l'Església Catòlica*, 463). Déu, l'invisible, és viu i present en Jesús, el fill de Maria, la *Theotokos*, la Mare de Déu. Jesús de Natzaret és Déu-amb-nosaltres, l'Emmanuel: qui el coneix, coneix Déu; qui el veu, veu Déu; qui el segueix, segueix Déu; qui s'uneix a ell està unit a Déu (cf. Jn 12,44-50). En Jesús, nascut a Betlem, Déu s'apropia la condició humana i es fa accessible, establint una aliança amb l'home.

En la vigília del nou mil·lenni, renovo de cor la invitació urgent d'obrir de bat a bat les portes a Crist, el qual "a tots els qui l'han rebut els ha concedit de ser fills de Déu" (Jn 1,12). Acollir Crist significa rebre del Pare el mandat de viure en l'amor a ell i als germans, sentint-se solidaris amb tots, sense cap discriminació; significa creure que en la història humana, malgrat que està marcada pel mal i pel sofriment, l'última paraula correspon a la vida i a l'amor, perquè Déu va venir a habitat entre nosaltres perquè nosaltres poguéssim viure en Ell.

En l'encarnació Crist es va fer pobre per enriquir-nos amb la seva pobresa, i ens va donar la redempció, que és fruit sobretot de la seva sang vessada sobre la Creu (cf. *Catecisme de l'Església Catòlica*, 517). Al Calvari "Ell havia pres damunt seu els nostres dolors... era malferit per les nostres faltes..." (Is 53,4-5). El sacrifici suprem de la seva vida, consumat lliurement per a la nostra salvació, ens parla de l'amor infinit que Déu ens té. Sobre això escriu l'apòstol Joan: "Déu ha estimat tant el món que li ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna" (Jn 3,16). El va enviar a compartir en tot, menys en el pecat, la nostra condició humana; el va "lliurar" totalment als homes a desgrat del seu rebuig obstinat i homicida (cf. Mt 21,33-39), per obtenir per a ells, amb la seva mort, la reconciliació. "El Déu de la creació es revela com a Déu de la redempció, com a Déu que és fidel a si mateix, fidel al seu amor a l'home i al món, que ja es va revelar el dia de la creació... Quin valor ha de tenir l'home als ulls del Creador, si ha merescut tenir un Redemptor tan gran!" (*Redemptor Hominis*, 9.10).

Jesús va sortir a l'encontre de la mort, no es va fer enrere davant de cap de les conseqüències del seu "ser amb nosaltres" com a Emmanuel. Es va posar al nostre lloc, ens va rescatar sobre la Creu del mal i del pecat (cf. *Evangelium Vitæ*, 50). Igual com el centurió romà, en veure com Jesús moria va comprendre que era el Fill de Déu (cf. Mc 15,39), també nosaltres, veient i contemplant el Crucifix, podem comprendre qui és realment Déu, que revela en Ell la mesura de seu amor cap a l'home (cf. *Redemptor Hominis*, 9). "Passió" vol dir amor apassionat, que es dona sense fer càlculs: la passió de Crist és la culminació de tota la seva existència "donada" als germans per revelar el cor del Pare. La Creu, que sembla que s'alça des de la terra, en realitat penja del cel, com a abraç diví que estreny l'univers. La Creu "es manifesta com a centre, sentit i fi de tota la història i de cada vida humana" (*Evangelium Vitæ*, 50).

"Un ha mort per tots" (2Co 5,14); Crist "s'entregà a si mateix, oferint-se a Déu com a víctima d'olor agradable" (Ef 5,2). Darrere la mort de Jesús hi ha un disseny d'amor, que la fe de l'Església anomena "misteri de la redempció": tota la humanitat està redimida, és a dir, alliberada de l'esclavitud del pecat i introduïda al regne de Déu. Crist és Senyor del cel i de la

terra. Qui escolta la seva paraula i creu en el Pare, que el va enviar al món, té la vida eterna (cf. Jn 5,24). Ell és "l'Anyell de Déu que lleva el pecat del món" (Jn 1,29.36), el Summe Sacerdot que, provat en tot com nosaltres, pot compadir les nostres febleses (cf. He 4,14 i seg.) i, "fet perfecte" a través de l'experiència dolorosa de la Creu, és "causa de salvació eterna per a tots els qui l'obeeixen" (He 5,9).

3. Estimats joves, davant d'aquests grans misteris apreneu a tenir una actitud contemplativa. Quedeu-vos admirant extasiats el nadó que Maria ha donat a llum, enfaixat en bolquers i acotxat en un pessebre: és Déu mateix entre nosaltres. Mireu Jesús de Natzaret, acollit per alguns i per altres vilipendiat, menyspreat i rebutjat: és el Salvador de tots. Adoreu Crist, el nostre Redemptor, que ens rescata i ens deslliura del pecat i de la mort: és el Déu viu, font de la Vida.

Contempleu i reflexioneu! Déu ens ha creat per compartir la seva mateixa vida; ens crida a ser els seus fills, membres vius del Cos místic de Crist, temples lluminosos de l'Esperit de l'Amor. Ens crida a ser "seus": vol que tots siguem sants. Estimats joves, tingueu la santa ambició de ser sants, com Ell és sant!

Em preguntareu: però avui és possible ser sants? Si tan sols comptéssim amb les forces humanes, aquesta empresa seria sens dubte impossible. De fet coneixeu bé els vostres èxits i els vostres fracassos; sabeu quines càrregues pesen sobre l'home, quants perills l'amenacen i quines conseqüències tenen els seus pecats. Potser podem tenir la temptació de l'abandonament i arribar a pensar que no és possible canviar res ni al món ni en nosaltres mateixos.

Encara que el camí és dur, ho podem tot en Aquell que és el nostre Redemptor. No us adreueu a cap altre sinó a Jesús. No busqueu en cap altre lloc allò que només Ell us pot donar, perquè "sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos" (Ac 4,12). Amb Crist la santedat –projecte diví per a cada batejat– és possible. Compteu amb ell, creieu en la força invencible de l'Evangelí i poseu la fe com a fonament de la vostra esperança. Jesús camina amb vosaltres, us renova el cor i us infon valor amb la força del seu Esperit.

Joves dels cinc continents, no tingueu por de ser els sants del nou mil·lenni! Sigueu contemplatius i estimeu l'oració, sigueu coherents amb la vostra fe i generosos en el servei als germans, membres actius de l'Església i constructors de pau. Per realitzar aquest projecte de vida compromès, escolteu sempre la Paraula, traieu força dels sagraments, sobretot de l'Eucaristia i de la Penitència. El Senyor us vol apòstols intrèpids del seu Evangelí i constructors de la nova humanitat. Però, com podreu afirmar que creieu en Déu fet home si no us pronuncieu contra tot allò que degrada la persona humana i la família? Si creieu que Crist ha revelat l'amor del Pare a tota criatura, no podeu eludir l'esforç per contribuir a la construcció d'un nou món, fundat sobre la força de l'amor i del perdó, sobre la lluita contra la injustícia i tota misèria física, moral i espiritual,

sobre l'orientació de la política, de l'economia, de la cultura i de la tecnologia al servei de l'home i del seu desenvolupament integral.

4. Desitjo de cor que el Jubileu que ara comença sigui una ocasió propícia per a una gran renovació espiritual i per a una celebració extraordinària de l'amor de Déu per la humanitat. Que des de tota l'Església s'elevi "un himne de lloança i d'agraïment al Pare, que en el seu amor incomparable ens ha concedit en Crist ser "conciutadans dels sants i familiars de Déu" (Ef 2,19)" (*Incarnationis Mysterium*, 6). Ens conforta la certesa manifestada per l'apòstol Pau: Si Déu no va perdonar el seu propi Fill, sinó que el va lliurar per tots nosaltres, com no ens donarà amb ell totes les coses? Qui ens separarà de l'amor de Crist? En tots els esdeveniments de la vida, àdhuc la mort, en sortim vencedors gràcies a aquell que ens va estimar fins a la Creu (cf. Rm 8,31-37).

El misteri de l'Encarnació del Fill de Déu i el de la Redempció que ell ha portat a terme per a totes les criatures constitueixen el missatge central de la nostra fe. L'Església el proclama ininterrompudament al llarg dels segles, caminant "entre les incomprensions i les persecucions del món i els consols de Déu" (St. Agustí, *De Civ. Dei* 18,51,2; PL 41,614) i el confia a tots els seus fills com a tresor preciós que cal cuidar i difondre.

També vosaltres, estimats joves, sou destinataris i dipositaris d'aquest patrimoni: "Aquesta és la nostra fe. Aquesta és la fe de l'Església. I nosaltres ens gloriem de professar-la, en Jesucrist Senyor nostre" (Pontifical Romà, Ritu de la Confirmació). Ho proclamarem junts en ocasió de la pròxima Jornada Mundial de la Joventut, a la qual espero que participeu en gran nombre. Roma és "ciutat santuari", on la memòria dels apòstols Pere i Pau i dels màrtirs recorden als pelegrins la vocació de tot batejat. Davant del món, el mes d'agost del proper any repetirem la professió de fe de l'apòstol Pere: "Senyor, on anirem? Tu tens paraules de vida eterna" (Jn 6,68) perquè "Tu ets el Crist, el Fill de Déu viu" (Mt 16,16).

També a vosaltres, nois i noies, que sereu els adults del proper segle, us ha estat confiat el "Llibre de la Vida", que en la nit de Nadal d'enguany el Papa, essent el primer que creuarà la Porta Santa, mostrarà a l'Església i al món com a font de vida i esperança per al tercer mil·lenni (cf. *Incarnationis Mysterium*, 8). Que l'Evangelí es converteixi en el vostre tresor més preuat: en l'estudi atent i en l'acollida generosa de la Paraula del Senyor trobareu aliment i força per a la vida de cada dia, trobareu les raons d'un compromís sense límits en la construcció de la civilització de l'amor.

5. Adrecem ara la mirada a la Verge Mare de Déu, a qui la devoció del poble cristià li ha dedicat un dels monuments més antics i significatius que es conserven a la ciutat de Roma: la basílica de Santa Maria la Major.

L'Encarnació del Verb i la redempció de l'home estan relacionades estretament amb l'Anunciació,

quan Déu va revelar a Maria el seu projecte i va trobar en ella, jove com vosaltres, un cor totalment disponible a l'acció del seu amor. Des de fa segles la pietat cristiana recorda tots els dies, recitant l'*Angelus Domini*, l'entrada de Déu en la història de l'home. Que aquesta oració esdevingui la vostra oració, meditada quotidianament.

Maria és l'aurora que precedeix el naixement del Sol de Justícia, Crist el nostre Redemptor. Amb el "sí" de l'Anunciació, obrint-se totalment al projecte del Pare, Ella va acollir i va fer possible l'encarnació del Fill. Primera entre els deixebles, amb la seva presència discreta va acompanyar Jesús fins al Calvari i va sostenir l'esperança dels apòstols en espera de la Resurrecció i de la Pentecosta. En la vida de l'Església continua essent místicament Aquella que precedeix l'Advent del Senyor. **A Ella, que compleix sense interrupció el ministeri de Mare de l'Església i de cada cristià, li encomano amb confiança la preparació de la XV Jornada Mundial de la Joventut.** Que Maria Santíssima us ensenyi, estimats joves, a discernir la voluntat del Pare del cel sobre la vostra existència. Que us doni la força i la saviesa per poder parlar amb Déu i parlar de Déu. Que amb el seu exemple us impulsi a ser en el nou mil·lenni anunciadors d'esperança, d'amor i de pau.

Tot esperant que ens trobem en gran nombre a Roma el proper any, "us confio a Déu i al missatge de la seva gràcia; ell es prou poderós per edificar i donar l'heretat a tots els que ha santificat" (Ac 20,32) i de cor, amb gran estima, us beneixo a tots, juntament amb les vostres famílies i les persones estimades.

El Vaticà, 29 de juny de 1999, solemnitat dels sants apòstols Pere i Pau

PUNTS DE REFLEXIÓ

- Reflexiona sobre la frase següent: "La Creu, que sembla que s'alça des de la terra, en realitat penja del cel, com a abraç diví que estreny l'univers." Què vol dir amb això el Papa?
- Quin és el "misteri de la redempció". Tens prou consciència que Déu vol que se salvin tots els homes?
- El projecte diví per a tot batejat és la santedat. Tens la sana ambició de ser sant, com Ell és sant?
- Reses sovint a la Verge? Confies a Maria els teus neguits i les teves esperances? Quin paper té la mare de Jesús i mare de l'Església en la teva vida de cristià?